

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Vilda a soudců JUDr. Lenky Novotné a JUDr. Jiřího Krahuly ve věci

žalobce: **N. T. H.**, narozený dne „X“
státní příslušník Vietnamské socialistické republiky
naposledy bytem „X“
zastoupený obecným zmocněncem Ing. V. V. T.
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
IČO 00007064
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2022, č. j. MV-177908-5/SO-2022

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého zástupce dne 7. 12. 2022 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2022, č. j. MV-177908-5/SO-2022, jímž bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 28. 6. 2022, č. j. OAM-289433-7/MC-2021, kterým byla zamítnuta žádost odvolatele (žalobce) o obnovu řízení ve věci řízení o zrušení jeho povolení k trvalému pobytu na území České republiky, neboť nebyly shledány důvody stanovené § 100 odst. 1

písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, pro které lze řízení obnovit.

2. Žalobce v žalobě namítal nesprávné právní posouzení věci a nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Uvedl, že Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, vydalo dne 2. 6. 2020 pod č. j. OAM-2994-16/ZR-2019 rozhodnutí, kterým podle § 77 odst. 1 písm. c) zák. č. 326/1999 Sb. zrušilo platnost žalobcova povolení k trvalému pobytu na území České republiky, a to z důvodu jeho pobytu mimo toto území po dobu delší než 12 po sobě jdoucích měsíců. Podle tohoto ustanovení lze povolení zrušit, pokud tento pobyt mimo území nebyl zapříčiněn závažnými důvody. Těmito důvody na straně žalobce byly léčba a hospitalizace v jeho domovské zemi. Tuto skutečnost ovšem žalobce nemohl v řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu uplatnit, neboť v tomto řízení nemohl realizovat svá procesní práva, když v řízení bylo jeho účastnictví pouze formální bez toho, aby byl fakticky jeho součástí. Místo něho totiž jednal ustanovený opatrovník, jenž se řízení sice účastnil, ale neuplatňoval žádná práva účastníka řízení. Pro ustanovení opatrovníka přitom neexistovaly zákonné podmínky, neboť správní orgán neproověřil žádné místo pobytu účastníka řízení a vycházel pouze z obsahu záznamů na doručovacích obálkách, aniž například učinil pokus o doručení písemností na poslední známou adresu žalobce v zahraničí, a to i cestou zastupitelského úřadu, který byl s žalobcem v kontaktu. Zmíněný opatrovník jako právnická osoba vede speciální agendu týkající se opatrovnictví jako jakousi rutinní činnost. Faktem tak zůstává, že žalobce neměl objektivní možnost doložit skutečnosti, které byly správnímu orgánu neznámé a existovaly v době řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu, přičemž jsou způsobilé přispět k jinému rozhodnutí ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu „SJS 522/2005“, z něhož má vyplývat smysl obnovy řízení, jímž je nové projednání věci za situace, kdy účastník řízení až po uplynutí lhůty pro podání odvolání nebo až po proběhnuvším odvolacím řízení, proti němuž není odvolání přípustné, zjistí, že procesní pochybení správního orgánu mohlo vést k vydání rozhodnutí v jeho neprospěch. Tyto skutečnosti žalobce namítal již v odvolání, žalovaný však důvody pro obnovu řízení spočívající v procesních pochybeních označil jako námitky proti předchozím procesním rozhodnutím, aby se tak posouzení důvodů pro obnovu řízení vyhnul. Právě procesní pochybení správního orgánu však vyústilo ve faktickou nemožnost doložení důkazů a skutečností, které existovaly v době původního řízení a jsou žalobci ku prospěchu. V žádosti o povolení obnovy řízení žalobce označil důvody, pro něž mohlo řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu vyústit ve zcela jiné rozhodnutí. Nestalo se tak proto, že nemohl reálně doložit doklady o jeho hospitalizaci, neměl ani možnost podat odvolání. Nedostatky v procesním postupu v řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu žalovaný záměrně přehlíží a snaží se navodit stav spočívající v nečinnosti žalobce. Žalobce ale, veden újmou spočívající v porušení jeho procesních práv, má legitimní snahu dosáhnout spravedlivého rozhodnutí. O povrchnosti posouzení věci žalovaným svědčí i nesprávná část poučení o opravném prostředku, která byla zjevně překopírovaná z jiného rozhodnutí. Postup správního orgánu v řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu vykazuje znaky formálnosti, když se správní orgán nesnažil zapojit účastníka do řízení například za pomoci Zastupitelského úřadu České republiky v Hanoji, který dal podnět k zahájení řízení, přičemž musel mít k dispozici kontaktní údaje žalobce. Správní orgán pak jednal pouze s „notorickým“ opatrovníkem, který celému procesu nečinně přihlíží veden snahou formálního zachování práv účastníka řízení a rychlostí řízení bez toho, aby řízení mělo svůj zákonem předvídaný reálný obsah. V okamžiku, kdy se osoba, jíž se rozhodnutí tak zásadně týká, snaží jeho účinky zvrátit, žalovaný se snaží odvrátit pozornost od své zákonné

povinnosti přezkumu rozhodnutí a námitky žalobce hodnotí tak, aby byly podmínky obnovy řízení vyloučeny. Rozhodnutí žalovaného tak nelze považovat za zákonné. Žalobce navrhl, aby bylo rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 28. 6. 2022, č. j. OAM-289433-7/MC-2021, zrušeno a věc byla správnímu orgánu vrácena k dalšímu řízení.

3. Žalovaný předložil správní spis spolu s písemným vyjádřením k jednotlivým bodům žaloby, v němž uvedl, že námitky, které žalobce uvádí v žalobě, byly již předmětem odvolacího řízení. Podle názoru žalovaného splňují napadená rozhodnutí požadavky, které správní řád v ustanovení § 68 odst. 3 stanoví pro odůvodnění rozhodnutí. Žalovaný přezkoumatelným způsobem zdůvodnil, jak se vypořádal s námitkami žalobce uvedenými v odvolání, z jakých důvodů je považoval za mylné či nerozhodné a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a výkladu právních předpisů. Je přesvědčen, že návrh žalobce byl posouzen správně a v souladu se zákonem. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.
4. O žalobě soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s takovýmto postupem soudu souhlasili.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první uvedeného zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během třicetidenní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 71 odst. 2, § 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
6. Soud vyšel z tvrzení a námitek obsažených v žalobě a po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Předmětem sporu mezi účastníky řízení v projednávané věci jsou především otázky, zda je dán důvod obnovy řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tedy zda žalobcem tvrzené a dokládané skutečnosti, že se nezdržoval na území České republiky, neboť byl dlouhodobě nemocen a léčen ve Vietnamu, které nepochybně existovaly v době původního řízení o zrušení jeho povolení k trvalému pobytu na území České republiky, mohly být uplatněny již v tomto řízení, jehož se žalobce osobně neúčastnil, ale byl zastoupen ustanoveným opatrovníkem. Dále, zda žalobce mohl v rámci návrhu na obnovu řízení účinně namítat nezákonnost ustanovení opatrovníka, který jej zastupoval v řízení o zrušení jeho povolení k trvalému pobytu na území České republiky.
8. Ze správního spisu ve vztahu k posouzení uvedených otázek vyplývají zejména následující skutečnosti. Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 2. 6. 2020, č. j. OAM-2994-16/ZR-2019, zrušilo podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců platnost povolení k trvalému pobytu žalobce na území České republiky. Důvodem bylo zjištění ze sdělení zastupitelského úřadu České republiky v Hanoji a z evidence cizinců, že nepřítomnost žalobce na území přesáhla 12 po sobě jdoucích měsíců. Dne 9. 11. 2021 žalobce podal návrh na obnovu řízení dle § 100 správního řádu, který Ministerstvo vnitra

rozhodnutím ze dne 28. 6. 2022, č. j. OAM-289433-7/MC-2021 zamítlo. V návrhu na obnovu řízení žalobce spatřoval důvody pro obnovu v tom, že byl dlouhodobě nemocen a léčen ve Vietnamu, přičemž přiložil potvrzení o hospitalizaci a léčení vydané dne 6. 7. 2019 Nemocnicí DON LUONG, podle kterého probíhala jeho léčba a hospitalizace v období od 12. 6. 2017 do 6. 7. 2019. Ministerstvo vnitra neshledalo splnění podmínky ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, neboť žalobce v návrhu neuvedl žádné nové skutečnosti, když vlastní léčba je okolností, kterou měl možnost prokázat již v rámci správního řízení o zrušení trvalého pobytu. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí dne 11. 7. 2022 odvolal, přičemž namítal procesní pochybení spočívající v ustanovení opatrovníka jako procesního zástupce, který nedostatečně hájil zájmy žalobce a neměl přístup k podkladům, jež by ovlivnily průběh řízení o zrušení platnosti trvalého pobytu. Správní orgán nedostatečně zkoumal důvody, kterými žalobce mohl prokázat svou nepřítomnost (potvrzení o hospitalizaci a léčení ze dne 6. 7. 2019), přičemž se snaží navodit stav, že žalobce něco opomenul. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k odvolání uvedl, že důvody pro obnovu řízení, která je mimořádným opravným prostředkem, jsou správním řádem stanoveny taxativně - citoval ustanovení § 100 odst. 1 správního řádu s tím, že věci se týká § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Žalovaný se ztotožnil s prvostupňovým rozhodnutím Ministerstva vnitra. Zdůraznil, že předmětem žádosti o obnovu řízení má být posuzování existence důvodů a splnění zákonných podmínek pro obnovení řízení (zde řízení o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu) a ne přezkum dřívějších rozhodnutí a jejich zákonnosti. Žalovaný proto námitky žalobce shledal nerelevantními, protože žalobce měl možnost podat proti rozhodnutí o zrušení jeho povolení k trvalému pobytu odvolání, v němž mohl tyto námitky uplatnit. Odvolání však nepodal, přičemž i zde platí zásada, že práva náleží bdělým. Nevyužil-li žalobce všech řádných možností obrany svých práv, tím spíše se nemůže dovolávat mimořádného prostředku obnovy řízení, a to jen z důvodu „své vlastní předešlé nečinnosti či neschopnosti“. Také žalovaný při posuzování splnění podmínky ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu dospěl k závěru, že žalobce v návrhu na obnovu řízení neuvedl žádné důkazy a skutečnosti, které by mohly přivodit obnovu řízení o zrušení platnosti jeho povolení k trvalému pobytu, jestliže namítal, že byl nezákonně nahrazen nečinným opatrovníkem. Předmětem posuzování žádosti o obnovu však není přezkum zákonnosti dřívějších rozhodnutí. Pokud žalobce nové skutečnosti odůvodňující obnovu spatřoval ve svém onemocnění a dlouhodobém léčení ve Vietnamu, pak dle přiloženého potvrzení ze dne 6. 7. 2019 probíhala léčba a hospitalizace žalobce v období od 12. 6. 2017 do 6. 7. 2019, tedy tato tvrzení a důkazy měl žalobce možnost přednést již v rámci řízení o zrušení jeho trvalého pobytu. Žalobce nedoložil žádné nové, dříve neznámé, skutečnosti nebo důkazy, jež nemohl uplatnit v původním řízení. Žalovaný neshledal procesní ani věcná pochybení prvostupňového řízení.

9. Podle § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.
10. Pro rozhodnutí správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí. Správní orgány v daném případě správně posoudily žalobcem tvrzené důvody pro závěr o důvodnosti (resp. nedůvodnosti) návrhu žalobce na obnovu řízení, které vyústilo v rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 6. 2020, č. j. OAM-2994-16/ZR-2019, jímž byla zrušena podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců platnost povolení k trvalému pobytu žalobce na území České republiky.

Shodu s prvopisem potvrzuje A. V.

11. Obnova řízení je mimořádný opravný prostředek, který směřuje proti pravomocným správním rozhodnutím. Na rozdíl od přezkumného řízení, jež slouží k nápravě právních omylů a vad řízení, je obnova řízení primárně určena k nápravě skutkových nesprávností. Umožňuje z důvodu skutkových omylů zjištěných až po právní moci rozhodnutí znovu rozhodnout ve věci samé a prolomit tak překážku věci rozhodnuté. V řízení o povolení obnovy se tedy nepřezkoumává zákonnost a správnost původního rozhodnutí, ale posuzuje se otázka, zda nové skutečnosti či důkazy dříve neznámé ve spojení s těmi již známými a provedenými, mohou mít podstatný vliv na obsah rozhodnutí (odůvodňují jiné - pro účastníka příznivější rozhodnutí). Přípustnost obnovy je tak podmíněna přesně stanovenými důvody. V daném případě má tvrzení žalobce, že byl v období od 12. 6. 2017 do 6. 7. 2019 nemocen a léčen ve Vietnamu (dokládáno potvrzením ze dne 6. 7. 2019), samo o sobě potenciál ovlivnit ku prospěchu žalobce rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, je-li pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu dle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, podmínkou, že cizinec pobývá mimo území nepřetržitě po dobu delší než 12 měsíců, pokud jeho nepřítomnost nebyla odůvodněna závažnými důvody, mezi něž patří i závažné onemocnění. Není však splněn předpoklad pro obnovu řízení, že tyto tvrzené skutečnosti, které nepochybně existovaly v době probíhajícího řízení o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, žalobce nemohl v tomto řízení uplatnit. Bylo-li v tomto řízení Ministerstvem vnitra rozhodnuto až dne 2. 6. 2020, žalobce měl sám možnost namítat (omlouvat) důvody své nepřítomnosti, resp. nemoci či hospitalizace, k nimž došlo mnohem dříve (v letech 2017 až 2019) buď sám, pokud si byl či měl být vědom následků své nepřítomnosti na území České republiky pro povolení k trvalému pobytu, nebo prostřednictvím opatrovníka, který mu byl v řízení k ochraně jeho zájmů ustanoven. Zastoupení opatrovníkem přitom nelze považovat za neplnohodnotné. V rámci návrhu na obnovu řízení navíc nelze namítat vady řízení či nesprávnost rozhodnutí, včetně rozhodnutí o ustanovení opatrovníka účastníku tam, kde jsou pro to zákonné důvody.
12. Soud se tedy ztotožnil se zcela přezkoumatelnými závěry žalovaného, které se shodují i se závěry správního orgánu prvního stupně, k oběma výše uvedeným sporným otázkám předmětné obnovy řízení. Neshledal tvrzená pochybení žalovaného. Námitkám žalobce vymezeným v žalobě proto nepřiznal důvodnost a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. Soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

Shodu s prvopisem potvrzuje A. V.

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. června 2023

Mgr. Jiří Vild v. r.
předseda senátu